

Boháč a Lazár

B-013

text: A. Fabian (1987), hudba: Jaroslav Fabian

(Orig.: -, -)

prijímanie

cez rok

VI: **d** Skvostné **F** prstene a rúcha,
g každý deň mal v svojom **d** dome bál.
V tisíc **F** sviečkach zahnal súmrak,
g opíjal sa z iných **d** sa len smial.
Vôňou **F** dám z ich **g** parfémov
zakryl **A** biedu svojich **d** show.
Nevšímal **F** si ľudí v úzkych,
g Lazár nech si žije **d** žobrotou.

R: **D** Prišiel však čas súdnych **D^{maj7}** dní,
boháč **D⁷** býval boha **G** tý, no bez **B** lásky;
prázdny, **F** bezcenný sa **g** stal život báječ **A** ný.
Prišiel **D** však čas súdnych **D^{maj7}** dní,
Lazár **D⁷** býval chudob **G** ný,
ale s **B** Pánom láskou **F** naplnil
aj **g** svoj život **A** pochmúr **d** ny.

V2: Pane, viem, ako sa zmýlil
boháč, čo nikdy nezbadal,
že aj v ňom sa žobrák skrýva,
po vlastnom šťastíčku vždy žobral.
Spásu sám si nik nedá,
ako dar sa prijať má.
Lazár pochopil to dávno,
veď chlieb bol pre neho stále dar.

**R2: Dnes je však čas spásnych dní,
boháč vo mne bohatý
stal sa právom lásky súdený.
Jak klas prázdny, bezcenný.
Dnes je však čas spásnych dní,
chcem si všímať aj iných
a poslúžiť s láskou, úprimne.
Veď tak vráti Pán aj mne.**